ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 2.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 5-го Января — 1837 — *Wilno. Wtorek. 5-go Stycznia.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 25-го Декабря.

Въ Высочайшихъ Указахъ, за собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ даннымъ Государственному Совѣту, изображено: 1. Декабря 6 числа. „Сенатору, Генералъ-Лейтенанту Принцу Петру *Голштейнъ-Ольденбургскому*, Всемилостивѣйше повелѣваемъ быть Членомъ Государственнаго Совѣта.“ 2) Декабря 8-го числа. „Члену Государственнаго Совѣта, Генералъ-Лейтенанту Принцу Петру *Гольштейнъ-Ольденбургскому*, повелѣваемъ присутствовать въ Департаментѣ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ, съ тѣмъ, чтобы, въ отсутствіе Предсѣдателя сего Департамента, онъ занималъ его мѣсто.“

— Высочайшими Грамотами, 5-го Декабря, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена *Бѣлаго Орла*: Ревельскій Военный Губернаторъ, Адмиралъ Графъ *Гейденъ*, и Двора Его Императорскаго Величества Гофмаршалъ Князь *Долгоруковъ*.

— Высочайшими Грамотами, 6-го Декабря, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена *Св. Владиміра 2-й степени*, Тайные Совѣтники, Вице-Предсѣдатель Судебнаго Сената Финляндіи, Баронъ *Меллинъ*, и Прокуроръ Сената Финляндіи, *Валленъ*.

— Высочайшими Грамотами, 6-го Декабря, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами *Императорскаго и Царскаго ордена Св. Станислава первой степени*, Генералъ-Маіоры: Войсковой Дворянскій Депутатъ Войска Донскаго *Рубашкинъ*; Командиръ Атаманскаго Его Императорскаго Высочества Наслѣдника Цесаревича полка, *Кузнецовъ*; Командиръ 2-й бригады Гвардейской Кирасирской дивизіи *Захаржевскій 2-й* и Командующій эскадронами Лейбъ-Гвардіи Казачьяго полка, въ С. Петербургѣ находящимися, *Кононовъ 1-й*. (*Р. И.*)

— По указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, что по журналамъ Комитета Гг. Министровъ, 20 Ноября и 22 Декабря 1817 года состоявшимся, послѣдовало Высочайшее повелѣніе: „постановить непремѣннымъ правиломъ, „дабы при подрядахъ почтовыхъ лошадей всегда о- „значать въ контрактахъ цѣну, которая должна быть „платима за загнанныхъ лошадей.“ О надлежащемъ исполненіи таковой Высочайшей воли бывшій Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ Козодавлевъ предписывалъ циркулярно, отъ 17 Января 1818 года, Гг. Гражданскимъ Губернаторамъ. Нынѣ Г. Главноначальствующій надъ Почтовымъ Департаментомъ, увѣдомляя его Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, что по нѣкоторымъ Губерніямъ, какъ усмотрѣлъ онъ изъ получаемыхъ имъ на содержаніе станцій контрактовъ, помѣщается статья о платежѣ денегъ за павшихъ лошадей, не въ точной силѣ означеннаго Высочайшаго повелѣнія, — просилъ его войти съ представленіемъ въ Правительствующій Сенатъ о приведеніи онаго во всеобщую извѣстнс[illegible]ь. Въ слѣдствіе сего онъ Г. Министръ Внутренн[illegible]ѣлъ испрашивалъ распоряже-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 25-go Grudnia.

W Naywyższych Ukazach, z własnoręcznym Jego Cesarskiey Mości podpisem, danych Radzie Państwa, wyrażono: 1) dnia 6-go Grudnia. „Senatorowi Jenerał-Porucznikowi Xiążęciu Piotrowi Holszteyn-Oldenburgskiemu, Nayłaskawiey Rozkazujemy bydź Członkiem Rady Państwa.“ 2) dnia 8-go Grudnia „Członkowi Rady Państwa, Jenerał-Porucznikowi Xiążęciu Piotrowi Holszteyn-Olenburgskiemu, Rozkazujemy zasiadać w Departamencie Spraw Cywilnych i Duchownych, z tém, ażeby on w niebytności Prezydenta tego Departamentu, zaymował jego mieysce.” (*P. P.*)

— Przez Naywyższe Dyplomata 5-go Grudnia, Nayłaskawiey mianowani Kawalerami *Orderu Orła Białego*, Rewelski Wojenny Gubernator, Admirał Hrabia *Heyden*, i Marszałek Dworu Jego Cesarskiey Mości, Xiąże *Dołhorukow*.

— Przez Naywyższe Dyplomata 6-go Grudnia, Nayłaskawiey mianowani Kawalerami *Orderu Sw. Włodzimierza 2 go stopnia*, Radźcy Tayni: Vice-Prezydent Sądowego Senatu Finlandyi, Baron *Mellin*, i Prokuror Senatu Finlandyi, *Wallen*.

— Przez Naywyższe Dyplomata 6-go Grudnia, Nayłaskawiey mianowani Kawalerami Cesarskiego i Królewskiego *Orderu Sw. Stanisława pierwszego stopnia*: Jenerał Majorowie Dworzański Deputat woyska Dońskiego *Rubaszkin*; Dowódzca Attamańskiego Jego Cesarskiey Wysokości Następcy Cesarzewicza półku, *Kuzniecow*; Dowódzca 2-ey brygady, Gwardyyskiey dywizyi Kirysyerów *Zacharzewski 2-gi*, i Dowodzący szwadronami Gwardyi półku Kozackiego, w St. Petersburgu znaydującemi się, *Kanonow 1-szy*. (*R. In.*)

— Wedle Ukazu Jego Cesarskiey Mości, Rządzący Senat słuchali przełożenie P. Ministra Spraw Wewnętrznych, iż podług żurnałów Komitetu PP. Ministrów, 20 Listopada i 22 Grudnia 1817 roku zapisanych, nastał Naywyższy rozkaz: „ postanowić za nieodmienne prawidło, ażeby przy podradach koni pocztowych wymieniać zawsze w kontraktach cenę, która powinna bydź płaconą za konie zapędzone.“ O należytém wypełnieniu tey Naywyższey woli były P. Minister Spraw Wewnętrznych Rzeczywisty Radzca Tayny *Kozodawlew* zalecał okolnie, pod dniem 17 Stycznia 1818 roku, PP. Cywilnym Gubernatorom. Teraz P. Główno Zarządzający Pocztowym Departamentem, uwiadamiając P. Ministra Spraw Wewnętrznych, iż w niektórych Guberniach, jak to dostrzegł z otrzymywanych przezeń na utrzymanie stacyj kontraktow, umieszcza się artykuł o płaceniu pieniędzy za konie padłe nie podług istotney mocy pomienionego Naywyższego Rozkazu, — prosił go uczynić przedstawienie do Rządzącego Senatu, o podaniu go do powszechney wiadomości. Na skutek czego, tenże P. Minister Spraw Wewnętrznych prosił o rozporządzenie Rządzącego Senatu, względem przepisania, komu należy, o istotném wypełnieniu wyżey wypisanego Naywyższego rozkazu. 8-go Grudnia 1836 r.

нія Правительствующаго Сената, предписать, кому слѣдуетъ о непремѣнномъ исполненіи изъясненнаго Высочайшаго повелѣнія. Декабря 8 дня 1836 года.

— Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи о мѣрахъ къ предупрежденію многобрачія, *мнѣніемъ положилъ*: постановить по сему предмету, въ дополненіе 662 статьи Свода Законовъ Уголовн. (т. XV), нижеслѣдующія правила: 1.) дѣла о многобрачіи и опредѣленіе за оное, по правиламъ церковнымъ наказанія, подлежатъ, на общемъ основаніи, вѣдомству духовныхъ Правительствъ. Но по окончаніи суда духовнаго надъ виновнымъ въ таковомъ преступленіи, Святѣйшій Синодъ немедленно и установленнымъ порядкомъ сообщаетъ копію послѣдовавшаго приговора въ Правительствующій Сенатъ, для преданія преступника суду по Гражданскимъ Уголовнымъ Законамъ, за учиненный имъ чрезъ многобрачіе подлогъ. 2.) Духовная эпитимія, назначаемая подсудимому за многобрачіе, должна быть исполняема уже на мѣстѣ ссылки преступника, куда онъ поступитъ по приговору Суда Уголовнаго. 3.) Участь дѣтей невиннаго мужа, или невинной жены, обманомъ вовлеченныхъ въ противозаконный бракъ, можетъ быть предаваема, по усмотрѣнію обстоятельствъ дѣла, Монаршему милосердію. На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою написано: „*Быть посему*." Въ С. Петербургѣ, 18-го Ноября 1836 года.

— На основаніи §§ 33 и 34 положенія о управленіи дѣлами Армяно-Грегоріанскихъ въ Россіи церквей и представленія Верховнаго Эчміадзинскаго Патріарха Католикоса всѣхъ Армянъ Іоаннеса, Всемилостивѣйше повелѣно быть Членами Эчміадзинскаго Армяно-Грегоріанскаго Синода Архіепископамъ: *Барссегу*, *Іосифу* и *Лукѣ*, Епископу *Стефану* и Архимандритамъ: *Іааннесу* Крымскому, *Исааку Сатулліану*, *Іоаннесу* Вагаршапатскому и *Іоаннесу* Шахатунову.

— На основаніи § 57 положенія о управленіи дѣлами Армяно-Грегоріанскихъ въ Россіи церквей и представленія Верховнаго Эчміадзинскаго Патріарха, Католикоса всѣхъ Армянъ Іоаннеса, Всемилостивѣйше повелѣно быть Начальниками Армяно-Грегоріанскихъ Епархій: Карабахской, управляющему оною Архіепископу *Багдасару*, Грузинской, Ахалцыхскому Архіепископу *Карапету* и Ширванской, находящемуся въ Гумрахъ Епископу Карскихъ переселенцовъ Стефану *Хожакніанцу*.

— Въ Высочайшихъ указахъ за собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, данныхъ Г. Военному Министру, Августа 8-го и Октября 21 числа, изображено: въ I. „Признавая полезнымъ управленіе поселенною частію въ округахъ Военнаго Поселенія Кавалеріи отдѣлить отъ дѣйствующей, какъ для большой удобности въ самомъ управленіи, такъ и для того, чтобы округи Военнаго Поселенія имѣли постоянное Начальство, и при выступленіи войскъ изъ округовъ не было уже затрудненія ни въ назначеніи новаго Начальства поселенной части, ни въ передачѣ оному дѣлъ отъ Начальства дѣйствующаго, — Повелѣваю: 1) Округи Военнаго Поселенія 1 и 2 Резервныхъ Кавалерійскихъ корпусовъ и 5 легкой Кавалерійской дивизіи изъять отъ всякаго вліянія на управленіе оными Бригадныхъ Командировъ и Начальниковъ дивизій. 2) Округи сіи, оставя, какъ и нынѣ существуетъ, въ главномъ завѣдываніи Корпусныхъ Командировъ, подчинить по каждой дивизіи особому Генералу или Полковнику съ присвоеніемъ ему званія Начальника тѣхъ 4 округовъ Военнаго Поселенія, кои ему ввѣрены будутъ, и съ производствомъ содержанія противъ Бригадныхъ Командировъ въ Поселенной Кавалеріи. 3) Начальникамъ округовъ, для управленія ввѣренными имъ частями, присвоить власть Начальниковъ дивизій въ Корпусахъ, и назначивъ особыя Дежурства, отдѣлить, въ составъ оныхъ изъ Дивизіонныхъ Штабовъ 1 и 2 Кирасирскихъ, 1 и 2 Уланскихъ и 5 Легкой Кавалерійской дивизій всѣхъ чиновъ, дѣла и все то, что принадлежитъ къ части поселенной. 4) Съ отдѣленіемъ такимъ образомъ управленія поселенной части отъ дѣйствующей, округи Военнаго Поселенія Кавалеріи не именовать болѣе по полкамъ, но присвоить имъ номера, согласно включаемому у сего росписанію; и 5) За симъ Комитеты полковыхъ управленій въ каждомъ округѣ Военнаго Поселенія Кавалеріи, именовать уже впредь Окружными Комитетами, съ номеромъ округа, по росписанію присвоеннымъ."

Во II. „Признавъ за благо преобразовать округи Военнаго Поселенія 1 и 2 Саперныхъ бригадъ, въ округи пахатныхъ солдатъ, — повелѣваю: 1) Округи сіи, не считая болѣе принадлежащими 1 и 2 сапер-

— Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o środkach dla zapobieżenia wielożeństwu, *przez opinią zamierzyła*: postanowić w tey rzeczy, na dopełnienie 662 artykułu Połączenia Praw Kryminalnych (T. XV) prawidła następujące: 1) sprawy o wielożeństwie i naznaczenie za nie podług prawideł kościelnych kary, należą, na powszechney osnowie, do wiedzy władz Duchownych. Ale po ukończeniu Sądu Duchownego nad winowaycą takiego występku, Nayświętszy Synod niezwłócznie i podług ustanowionego porządku przesyła kopią nastałego wyroku do Rządzącego Senatu, dla oddania przestępcy pod Sąd podług Cywilnych Praw Kryminalnych, zawinione przez winowaycę w wielożeństwie oszukaństwo. 2) Duchowna pokuta, naznaczana dla podsądnego za wielożeństwo, powinna bydź wykonywaną już na mieyscu zesłania przestępcy dokąd osądzonym zostanie wyrokiem Sądu Kryminalnego: 3) Los dzieci niewinnego męża, lub niewinney żony, oszukaństwem wciągnionych do małżeństwa nieprawego, może bydź zostawowany, podług uwagi okoliczności sprawy, na łaskę Monarszą. Na autentyku Własną Jego Cesarskiey Mości ręką napisano:,, *Ma bydź podług tego.* W S. Petersburgu 18 go Listopada 1836 roku. (G S.)

— Na osnowie §§ 33 i 34 ustawy o zarządzie sprawami Ormiano-Gregoryańskich w Rossyi Kościołów i przedstawienia Naywyższego Eczmiadzińskiego Patryarchy Katalikosa wszystkich Ormianów Joannesa, Nayłaskawiey rozkazano bydź Członkami Eczmiadzińskiego Ormiano-Gregoryańskiego Synodu Arcy-Biskupom: *Barssegowi*, *Józefowi* i *Łukaszowi*, Biskupowi *Stefanowi* i Archimadrytom: *Joannesowi* Krymskiemu, *Izaakowi Satulljanowi*, *Joannesowi* Wagarszapatskiemu i *Joannesowi* Szachatunowu.

— Na osnowie § 57 ustawy o zarządzie sprawami Ormiano-Gregoryańskich w Rossyi kościołów i przedstawienia Naywyższego Eczmiadzińskiego Patryarchy, Katolikosa wszystkich Ormian Joannesa, Nayłaskawiey rozkazano bydź Zwierzchnikami Ormiano-Gregoryańskich Dyecezyj: Karabachskiey, zarządzającemu nią Arcy-Biskupowi *Bagdasarowi*, Gruzińskiey, Achałcychskiemu Arcy-Biskupowi, *Karapetowi* i Szyrwańskiey, znaydującemu się w Humrach Biskupowi Karskich kolonistów Stefanowi *Chożakniancowi*.

— W Naywyższych Ukazach z Własnoręcznym Jego Cesarskiey Mości podpisem danych P. Ministrowi Woyny dnia 8-go Sierpnia i 21 go Października, wyrażono: w I. ,,Uznając za dobro zarząd osiedloney części w okręgach woyskowego osiedlenia Kawaleryi oddzielić od działającey, tak dla większey dogodności w samym zarządzie, jako i dla tego, ażeby okręgi Woyskowego osiedlenia miały stałą Zwierzchność, i za wyyściem woysk z okręgow nie było już trudności ani w naznaczeniu nowey Zwierzchności części osiedloney, ani w oddaniu tey Zwierzchności spraw przez Zwierzchność działającą. — Rozkazuję: 1) Okręgi Woyskowego osiedlenia 1 i 2 Odwodowych Korpusów Kawaleryi i 5 dywizyi lekkiey jazdy wyłączyć od wszelkiego wpływu na ich zarządzanie Dowódcow brygad i Naczelnikow dywizyj. 2) Okręgi te, zostawając, jak teraz, pod główną wiedzą Dowódcow Korpusowych, poddać w każdey dywizyi osobnemu Jenerałowi lub Połkownikowi, z przyswojeniem mu nazwania Naczelnika tych czterech okręgow Woyskowego osiedlenia, które będą mu powierzone, i z wydawaniem utrzymania na równi z Dowodcami Brygadnemi w Kawaleryi osiedloney. 3) Naczelnikom okręgow, dla zarządu powierzonemi im częściami, nadać władzę Naczelnikow dywizyj w korpusach, i naznaczywszy osobne Dežurstwa, przyłączyć do ich składu ze Sztabow dywizyynych 1 i 2 Kirysyerow, oraz 1 i 2 Ułanow i 5-ey dywizyi Lekkiey Jazdy rang wszystkich, sprawy i to wszystko, co do osiedłoney części należy. 4) Za oddzieleniem w ten sposob zarządu części osiedloney od działającey, okręgi Woyskowego osiedlenia Kawaleryi nie nazywać podług półkow. ale dać im numera, zgodnie z załączającém się przy tém rozpisaniem; i 5) Zatém Komitety zarządow połkowych, w każdym okręgu Woyskowego osiedlenia Kawaleryi nazywać już odtąd Komitetami Okręgowemi, z numerem okręgu, podług rozpisania danym.'

W II." Uznawszy za dobrą zamienić okręgi Woyskowego osiedlenia 1 i 2 brygad Saperow, w okręgi żółnierzy rolników, — Rozkazuję: 1) Okręgi te, nieuważając więcey za należące do 1 i 2 brygad Saperów,

нымъ бригадамъ, именовать: 1 *бригады* округомъ пахатныхъ солдатъ въ Витебской губерніи, 2 *бригады* округомъ пахатныхъ солдатъ въ Могилевской губерніи. 2) Составъ управленія округами пахатныхъ солдатъ Витебской и Могилевской губерній, какъ общаго такъ и частнаго, порядокъ управленія, обязанности военныхъ поселянъ, въ званіи пахатныхъ солдатъ, включая и рекрутскую повинность, и права ихъ, опредѣляются положеніемъ въ округахъ пахатныхъ солдатъ Новгородскаго и Старорусскаго удѣловъ, въ 25 день Марта 1832 утвержденнымъ, съ измѣненіями, въ дополненіе онаго послѣдовавшими, и съ тѣмъ, что съ пахатныхъ солдатъ Витебской и Могилевской губерній, на первый разъ взимается оброку по 30 рублей съ каждаго хозяина и за каждаго сына, достигшаго 15 лѣтняго возраста, по 5 рублей въ годъ; въ послѣдствіи же, по мѣрѣ улучшенія хозяйства ихъ, оброкъ сей постепенно увеличивается. 3) Сборъ оброка съ пахатныхъ солдатъ, начать съ 1-го Января 1837 года, и причислять оный къ капиталу Военныхъ Поселеній. 4) Штабъ и Оберъ-Офицеровъ, въ округахъ Саперныхъ бригадъ нынѣ состоящихъ, и остающихся въ составѣ новаго управленія, отчислить по Арміи, сохранивъ имъ содержаніе, нынѣ получаемое; по мѣрѣ же убыли настоящихъ Штабъ и Оберъ-Офицеровъ, тѣмъ, кои ихъ замѣнять, отпускать содержаніе, во всемъ по примѣру округовъ пахатныхъ солдатъ Новгородскаго и Старорусскаго удѣловъ. 5) Всѣмъ Оберъ-Офицерамъ округовъ пахатныхъ солдатъ въ Витебской и Могилевской губерніяхъ, имѣть общую линію къ производству съ Офицерами Новгородскаго и Старорусскаго удѣловъ пахатныхъ солдатъ. 6) Управленіе обоими округами, ввѣряется Генералу, или Полковнику, съ званіемъ Начальника округовъ, на правахъ бригаднаго Командира, и съ содержаніемъ по сему званію. 7) Отрядному Штабу переобразовываемыхъ округовъ Саперныхъ бригадъ, принять наименованіе Дежурства округовъ пахатныхъ солдатъ Витебской и Могилевской губерній. 8) Все содержаніе по сему указу, производить на правилахъ нынѣ существующихъ; и 9) Управленіе округами пахатныхъ солдатъ Витебской и Могилевской губерній, присоединить къ управленію округовъ пахатныхъ солдатъ Новгородскаго и Старорусскаго удѣловъ, и подчинить Начальнику оныхъ." (*А. В.*)

— Вчера, 21 Декабря, прибылъ въ здѣшнюю столицу Его Королевское Высочество Принцъ *Карлъ* Прусскій.

— Директоры Общества Освѣщенія гасомъ С. Петербурга, долгомъ почитаютъ извѣстить Гг. акціонеровъ, что 11-го сего Декабря, подъ руководствомъ инженера Общества *Гейнде*, произведена была повторительная проба чугунныхъ гасопроводныхъ трубъ, отлитыхъ и испытанныхъ прежде на заводахъ Г. *Шепелева*, состоящихъ въ Нижегородской губерніи, и на заводахъ Гг. *Всеволожскихъ*, близъ С. Петербурга, на мызѣ Рябовѣ. Проба сія производилась посредствомъ гидравлическаго насоса. Первоначально подвергнуты были испытанію трубы, доставленныя отъ Г. *Шепелева* 6-ти, 8-ми и 9-ти дюймовъ въ діаметрѣ. Онѣ выдержали болѣе 20 фунтовъ давленія на одинъ квадратный дюймъ. Сему же испытанію были подвергнуты и трубы, доставленныя отъ Гг. *Всеволожскихъ* въ 4 дюйма діаметра, и равномѣрно выдержали вышеупомянутое давленіе. Затѣмъ, по распоряженію Директоровъ, допущено было давленіе произвольное, то есть, всею силою насоса, и для того приказано было одному изъ работниковъ придавить гирю крѣпчайшимъ образомъ, такъ, что стѣснительная сила была не менѣе 200 фунтовъ на одинъ квадратный дюймъ. Не взирая на сію необыкновенную пробу, трубы Г. *Шепелева* и Гг. *Всеволожскихъ* устояли, не потерпѣвъ ни какого вреда. Кромѣ того, большимъ молоткомъ крѣпко остукиваемы были всѣ бока лежавшей въ станкѣ трубы. Испытаніе сіе производилось и еще будетъ производиться на дворѣ зданія, вновь построеннаго для газоваго освѣщенія. При семъ случаѣ осматриваемы были привезенныя изъ Англіи гасохранилища и другіе аппараты. Все было найдено по отличной отдѣлкѣ, въ самомъ удовлетворительномъ видѣ, такъ, что ни какого не остается сомнѣнія, что сдѣланныя теперь приготовленія вполнѣ будутъ соотвѣтствовать ожиданію Общества.

— Въ Одессѣ стоитъ теперь такая теплая погода, что, право, ее можно назвать весеннею. За нѣсколько времени дули здѣсь слабые южные вѣтры, но въ послѣдніе дни воздухъ сдѣлался такъ тихъ и тепль, что въ окрестныхъ поляхъ начинаетъ пробиваться свѣжая зелень и многія деревья въ Ботаническомъ саду покрылись молодыми почками, которыя тотчасъ были-бъ распуститься, еслибы не приморожива-ли ихъ легкіе утренники. Жители нашего города и

nazywać 1 *brygady* okręgiem żołnierzy-rolników w Gubernii Witebskiey, 2 *brygady* okręgiem żołnierzy rolników w Gubernii Mohilewskiey 2) Skład zarządu okręgami żołnierzy rolnikow Gubernii Witebskiey i Mohilewskiey, tak ogólnego, jak i częściowego, porządek zarządu, obowiązki woyskowych włościan kolonistów w nazwaniu żołnierzy-rolników, łącząc w to i rekrucką powinność, i ich prawa, opisane są w Ustawie okręgow żołnierzy-rolników udziałow Nowgorodzkiego i Staroruskiego, dnia 25 Marca 1832 roku zatwierdzoney z odmianami, na jey dopełnienie nastałemi, i z tém, iż z żołnierzy-rolnikow Gubernii Witebskiey i Mohilewskiey, na raz pierwszy pobiera się czynszu po 30 rubli od każdego gospodarza, i za każdego syna, mającego 15 lat wieku, po 5 rubli na rok; następnie zaś w miarę ulepszenia ich gospodarstwa, czynsz ten stopniami się powiększa. 3) Pobor czynszu od żołnierzy rolników, zacząć od dnia 1 Stycznia 1837 roku i policzać go do kapitału Woyskowego osiedlenia. 4) Sztabs i Ober-Officerów, zostających teraz w okręgach brygad Saperow, i pozostających w składzie nowego zarządu, liczyć w armii, zachowując dla nich utrzymanie, teraz pobierane; w miarę zaś ubytu teraźnieyszych Sztabs- i Ober-Officerow, tym, ktorzy ich zastąpią, wydawać utrzymanie, tak zupełnie, jak okręgom żołnierzy rolników Nowgorodzkiego i Staroruskiego udziałow. 5) Wszyscy Ober-Officerowie żołnierzy-rolnikow w Guberniach Witebskiey i Mohilewskiey, powinni mieć wspólną linią do podnoszenia z Oficerami Nowgorodzkiego i Staroruskiego udziałow żołnierzy-rolników. 6) Zarząd obu okręgow, powierza się Jenerałowi, lub Półkownikowi, z nazwaniem Naczelnika okręgow, na prawach dowódcy brygady, i z utrzymaniem, do tegoż nazwania przywiązanem. 7) Sztab oddziałowy na nowo urządzających się okręgow brygad Saperow, przyymuje nazwanie dyżurstwa okręgow żołnierzy-rolnikow Witebskiey i Mohilewskiey Gubernii. 8) Całe utrzymanie podług tego ukazu, wydawać na prawidłach teraz będących, i 9) Zarząd okręgow żołnierzy rolnikow Gubernii Witebskiey i Mohilewskiey, przyłączyć do zarządu okręgow żołnierzy-rolnikow Nowgorodzkiego i Staroruskiego udziałow, i poddać władzy ich Naczelnika." (*G. S. P.*)

— Wczora, 22-go Grudnia, Jego Królewska Wysokość, Xiążę Karol Pruski przybył do tuteyszey stolicy.

— Dyrektorowie Towarzystwa oświecenia gazem S. Petersburga poczytują sobie za obowiązek zawiadomić PP. Akcyonistow, iż dnia 11go ter. Grudnia, pod kierunkiem inżyniera Towarzystwa *Heynde*, odbyła się powtórna proba żelaznych rur dla przeprowadzania gazu, wylanych i wyprobowanych pierwiey w zakładach P. *Szepelewa*, w Gubernii Niżgorodzkiey położonych, i w fabrykach PP. *Wsiewołożskich*, blizko St. Petersburga, w folwarku Riabowie. Proba ta odbywała się za pomocą pompy hydrauliczney. Naprzód odbywały się proby rur, przysłanych przez P. *Szepielewa*, mających 6, 8 i 9 diujmow srednicy. Rury te wytrzymały więcey 20 funtow parcia na jeden cal kwadratowy. Takimże sposobem probowane były i rury, przysłane przez PP. *Wsiewołożskich*, mające 4 diujmy srednicy, i również wytrzymały wyżey wspomnione parcie. Potém, podług rozporządzenia Dyrektorow, dozwolono działanie parcia samowolnego, to jest: całą siłą pompy, dla czego rozkazano było jednemu z robotników jak naymocniey wagą przycisn., tak: iż siła uciskająca była nie mniey 200 funtow na jeden cal kwadratowy. Pomimo tey nadzwyczayney proby, rury P. *Szepielewa* i PP. *Wsiewołożskich* dotrzymały, żadnego niedoznawszy uszkodzenia. Nadto, wielkim młotem mocno stukano we wszystkie strony leżącey na warstacie rury. Proba ta odbywała się i jeszcze się odbywać będzie na dziedzincu gmachu, nowo wybudowanego dla oświecania gazem. Przy tey okoliczności oglądano sprowadzone z Anglii apparaty. Wszystko to naylepiey jest zrobione w naypięknieyszym kształcie, tak: iż żadney niema wątpliwości, że poczynione teraz przygotowania zupełnie odpowiedzą oczekiwaniom Towarzystwa. (*P. P.*)

— W Odessie trwa teraz tak ciepła pogoda, iż w samey rzeczy można ją nazywać wiosenną. Przed niejakim czasem, powiewały tu słabe południowe wiatry, lecz w dniach ostatnich powietrze tak się uciszyło i zrobiło ciepłem, iż na okolicznych gruntach zaczyna się ukazywać świeża zieloność i wiele drzew w ogrodzie Botanicznym pokryło się młodemi pączkami, które mogłyby się rozpuścić, gdyby im nie szkodziły lekkie przymrozki. Mieszkańcy naszego miasta, a mianowicie

въ особенности иностранцы съ наслажденіемъ прогуливаются по улицамъ, въ одних сюртукахъ, и невольно припоминаютъ благословенный климатъ Италіи. Въ Воскресенье, 6-го Декабря, многія дамы прогуливались въ лодкахъ, какъ въ лѣтнюю пору, по свѣтлой поверхности нашего залива. День смѣняется такою-жъ ясной, такою-жъ теплой ночью, озаренною свѣтлымъ мѣсяцемъ и безоблачнымъ небомъ. Мы не помнимъ еще такого теплаго Декабря, который вовсе, кажется, отказался отъ своихъ зимнихъ принадлежностей. (*Спб. В.*)

cudzoziemcy z ukontentowaniem przechadzają się po ulicach, w samych tylko surdutach, i mimowolnie przypominają błogi klimat Włoskiey ziemi. W niedzielę, 6 Grudnia, wiele dam przyjeżdżało się na łodziach, jak w czasie letnim, po przeyźrzystey powierzchni naszey odnogi. Po dniu następuje noc również pogodna, również ciepła, oświecona xiężycem i pogodném niebem. Nie pamiętamy jeszcze tak ciepłego Grudnia, który jak się zdaje, zupełnie stracił zimowe swe własności. (*G.S.P.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 22-го Декабря.

Пишутъ изъ Константинополя, что Лордъ *Понсомби*, который намѣренъ былъ отплыть въ Англію, отсрочилъ свое путешествіе и развѣ послѣ воспользуется своимъ отпускомъ. Не известно, по какой причинѣ измѣнилъ Лордъ прежній свой планъ; можетъ быть что теперь сочелъ нужнымъ быть въ Константинополѣ, ибо дѣла *Чорчиля*, которыя считали оконченными, опять кажется произвели новыя недоразумѣнія. Слышно, что Порта отказала въ вознагражденіи, которымъ прекращался споръ, и не хочетъ дать удовлетворенія, котораго требовалъ Г. *Чорчиль*. Такимъ образомъ дѣла приняли прежній оборотъ, а Лордъ *Понсомби* будто сдѣлалъ недавно предложеніе Портѣ, удовлетворить Г-на *Чорчиля*. Торговыя письма, которыя не заслуживаютъ большой довѣренности, о семъ доносятъ. — Въ Константинополѣ получены очень удовлетворительныя извѣстія изъ Триполя, но не смотря на то, Порта намѣрена съ наступленіемъ лучшаго времени года, послать подкрѣпленія.— Въ послѣднихъ дняхъ, погода на Черномъ морѣ и въ Архипелагѣ, была очень бурна, и въ Константинополѣ были уже извѣстія о многихъ несчастныхъ случаяхъ на морѣ. Страховыя преміи, по сему значительно возвысились. (*A.P.S.Z.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Austrya.

Wiedeń, dnia 22 Grudnia.

Donoszą z Konstantynopolu, że Lord *Ponsomby*, który był przygotowany wypłynąć do Anglii, odłożył swą podróż i chyba późniey korzystać będzie ze swego urlopu. Niewiadomo dla jakich przyczyn Lord zmienił plan swóy dawnieyszy, może obecność swą w Konstantynopolu w teraźnieyszym czasie sądzi bydź konieczną, gdyż sprawa *Churchilla*, którą uważano za ukończoną, zdaje się znowu powracać do nowych zawikłań. Słychać, że Porta odmówiła wynagrodzenia, przez które spory miały bydź pogodzone, i niezgadza się na żadne zadosyćuczynienie a przynaymniey niema zamiaru zezwolić na żądanie *Churchilla*; tym sposobem rzecz powróciła do dawnieyszego stanu, a Lord *Ponsonby*, miał niedawno podać Porcie reklamacyą względem zadosyć uczynienia P. *Churchill*. Donoszą o tém listy handlowe, które nie zasługują jednak na bezwarunkowe zaufanie. W Stambule miano bardzo zaspakajające wiadomości z Trypolu, pomimo których, Porta ma zamiar z nastaniem lepszey pory roku posłać posiłki. Ostatnich dni na morzu Czarném i na Archipelagu panowała wielka burza, a w Konstantynopolu otrzymano doniesienia o licznych nieszczęśliwych przypadkach na morzu. Dla tego premia assekuracyyne znacznie poszły w górę.

Франція.

Парижъ, 27-го Декабря.

Сегодня Король лично дѣлалъ, по обыкновенному порядку, открытіе обѣихъ Палатъ. Его Велич. выѣхалъ въ 1 часу въ коляскѣ изъ Тюйльери, чтобы отправиться въ Палату Депутатовъ. На пути, къ сожалѣнію, сдѣлано снова покушеніе на жизнь Короля, но къ счастію подобно прежнимъ попыткамъ было неудачно. (см. ниже). Внутренность залы засѣданія Палаты Депутатовъ была приготовлена также, какъ и для прежнихъ открытій. На томъ мѣстѣ, гдѣ въ иное время бываетъ бюро Президента, былъ воздвигнутъ престолъ, по сторонамъ коего поставлены три кресла для Герцоговъ *Орлеанскаго*, *Немурскаго* и *Жоанвильскаго*. Депутаты собрались заблаговременно въ большомъ числѣ, такъ, что при входѣ Короля въ залу, ихъ было до 300. Г. *Тьеръ*, появленіе котораго возбудило нѣкоторое вниманіе, разговаривалъ съ жаромъ съ Гг. *Дюпеномъ* и *Созе*; всѣ Депутаты были въ гражданскихъ платьѣ, Перы въ своихъ костюмахъ. Около часа появились члены Дипломатическаго Корпуса въ назначенной для нихъ ложѣ и въ слѣдъ за ними Королева въ сопровожденіи Принцессъ и обоихъ младшихъ Принцевъ. Едва только громъ пушекъ изъ дома инвалидовъ возвѣстилъ о выѣздѣ Короля, какъ во всѣхъ концахъ залы, произошло необыкновенное движеніе. Вскорѣ за тѣмъ одинъ изъ квесторовъ Г. *Клеманъ* въ чрезвычайномъ разстройствѣ явился посреди собранія и потомъ съ быстротою молніи разнесся слухъ о новомъ покушеніи на жизнь Короля. Стали уже опасаться не раненъ ли Король, какъ Герольдъ объявилъ о прибытіи Его В-ва. Въ сопровожденіи Принцевъ, Министровъ, Маршаловъ и членовъ Государственнаго Совѣта, онъ вошелъ въ залу и со всѣхъ сторонъ раздалось радостное и продолжительное восклицаніе: *Да здравствуетъ!* Король занявъ мѣсто на престолѣ при глубокомъ молчаніи собранія, произнесъ слѣдующую рѣчь:

„Франція пожинаетъ плоды своего мужества и благоразумія: постановленія ея утверждаются, всеобщее благоденствіе увеличивается и сегодня собравъ васъ кругомъ себя, желаю благоденствія вамъ и себѣ для довершенія нашихъ усилій ко благу отечества. Я получаю отъ всѣхъ иностранныхъ Державъ увѣренія въ дружбѣ; спокойствіе міра кажется надолго обезпечено отъ всякаго разрыва. Нашиі дипломатическія сношенія съ Сѣверо-Американскими Штатами начались по прежнему. Трактатъ 4 Іюля 1831 приходитъ въ исполненіе, и Я по всѣмъ причинамъ могу надѣяться, что дружественныя сношенія, существовавшія столь продолжительно и благополучно между обѣими націями, ничѣмъ не будутъ нарушены. — Минутныя недоразумѣнія произошли между Франціею и Швейцаріею, но намъ дано удовлетво-

Francya.

Paryż, dnia 27-go Grudnia.

Dziś nastąpiło otwarcie Izb obu w zwykłym sposobie, które Król osobiście zagaił. Król wyjechał z Tuilleryów o godzinie 1-ey z południa, udając się do pałacu Izby Deputowanych, ale, niestety, zdrzały się po drodze nowy zamach na jego życie; jednak na szczęście jak dawniey, chybiony. (czyt. niż.) Wewnętrzne urządzenie sali deputowanych, było takież same jak dawniey, z tą tylko różnicą, iż w mieyscu gdzie bywało biuro Prezesa, tron tym razem postawiono, a obok niego trzy krzesła dla Xiążąt *Orleans*, *Nemours* i *Joinville*. Deputowani przybyli wcześnie i licznie, tak, iż za przybyciem Króla, było naymniey 300 osób w sali. Pan *Thiers*, którego przybycie zrządziło niejakie wrażenie, rozmawiał z żywością z PP. *Dupin* i *Sauzet*; wszyscy deputowani byli w ubiorach cywilnych, natomiast Parowie w swoich ubiorach. Przed samą pierwszą, przybyli członkowie ciała dyplomatycznego, do loży dla nich przygotowaney, a niezadługo potem Królowa w towarzystwie Xiężniczek i młodszych synów. Zaledwie wystrzały działowe z domu Inwalidów zapowiedziały wyjazd Króla z Tuilleryów, dało się widzieć w sali nadzwyczayne poruszenie. Niebawnie wszedł jeden z kwestorów Izby, P. *Clement*, mocno zmieszany, pomiędzy Deputowanych, poczém z szybkością błyskawicy rozeszła się po całey sali wiadomość o zbrodniczym zamachu na życie Króla. Już zaczęto lękać się z tego powodu, gdy herold zapowiedział przybycie Monarchy. Gdy Król wszedł do sali, otoczony Xiążętami, Ministrami, Marszałkami i Członkami Rady Stanu, dał się zewsząd słyszeć radosny okrzyk: niech żyje Król! Monarcha zasiadłszy na tronie, przeczytał śród nayglębszego milczenia w całém zgromadzeniu, następującą mowę:

„Francya zbiera owoce swojego męstwa i swojey rostropności; instytucye jey utrwalają się; pomyślność wzrasta, a zgromadziwszy WPanów w dniu dzisieyszym, nie mogę, tylko powinszować sobie razem z Niemi, dobrego skutku starań naszych o szczęście oyczyzny naszey. Otrzymuję od wszystkich Mocarstw zagranicznych zapewnienia naywiększego pokoju. Spokoyność świata zdaje się bydź na długi czas zabezpieczoną od wszelkiego zerwania. Dyplomatyczne stosunki nasze ze Stanami Zjednoczonemi zostały odnowione. Traktat z dnia 4 Lipca 1831 przychodzi do wykonania, i mam powody spodziewania się że nic więcey nie zakłóci dobrey harmonii, która tak długo i tak szczęśliwie istniała między dwóma narodami.— Chwilowy spór powstał był między Francyą a Szwaycaryą; udzielono nam wyjaśnienia zadowalające, i ścisłe zwią-

рительное объясненіе, такъ, что искренняя дружба соединявшая въ продолженіе многихъ столѣтій обѣ страны, опять возстановлена. Пиринейскій полуостровъ до сихъ поръ раздираемъ внутренними, пагубными несогласіями. Важныя происшествія поколебали устройство въ Мадритѣ и Лиссабонѣ и междоусобная война безпрестанно опустошала Испанію. Съ Королемъ Великобританіи находясь всегда въ дружественной связи, Я не перестаю исполнять трактата четвернаго союза по совѣсти и согласно съ цѣлію, съ какою онъ заключенъ. Желаю душевно утвердить престолъ Королевы *Изабеллы II* и надѣюсь, что конституціонная монархія восторжествуетъ надъ опасностями ей угрожающими. Но вмѣстѣ съ симъ желаю предохранить Францію отъ пожертвованій, которыхъ мѣру трудно опредѣлить и отъ непредвидимыхъ послѣдствій всякаго вооруженнаго посредничества во внутреннихъ дѣлахъ полуострова. Франція щадитъ кровь дѣтей своихъ для себя самой, и если найдется въ горестной необходимости, собрать ихъ, чтобы проливать кровь для собственной защиты, то Французъ выступитъ на битву подъ собственнымъ, увѣнчаннымъ славою, знаменемъ.— Въ Африкѣ мы понесли горестныя потери; серце мое тронотуто ими до глубины. Мой второй сынъ также, какъ прежде братъ его, раздѣлялъ терпѣніе и потери нашихъ храбрыхъ войскъ. Если послѣдствія не соотвѣтствовали ихъ усиліямъ, то ихъ мужество, твердость и ихъ удивительное самоотверженіе достойно поддержали честь нашихъ знаменъ. Безъ сомнѣнія вы, вмѣстѣ со мною желаете доставить въ Африкѣ надлежащее преимущество, нашему оружію, и нашимъ владѣніямъ совершенную безопасность. — Жизнь Моя была въ опасности, но провидѣніе отвратило нанесенный на меня ударъ. Доказательства приверженности, каковыя Франція изъявляла и теперь изъявляетъ мнѣ *) почитаю лучшею наградою за мои попеченія и мое самоотверженіе. Равно безразсудная какъ и преступная попытка возмущенія привела въ удивленіе многолюдный городъ, коего спокойствіе ни на минуту не было нарушено; она послужила только къ тому, чтобы показать съ блистательной стороны вѣрность нашего храбраго войска и доброе расположеніе народа.— Неудача такихъ достойныхъ наказанія покушеній, наконецъ утомляетъ страсти и обезоруживаетъ дерзость. Время уже искоренило многоразличную ненависть и съ каждымъ днемъ облегчаетъ обязанности, возложенныя обстоятельствами на мое правленіе. Я могъ бы слѣдовать желаніямъ моего сердца даровавъ прощеніе людямъ, осужденнымъ законами, но Я занимался только тѣми, которые признали владычество законовъ. Только такимъ образомъ думалъ Я воспользоваться драгоцѣннѣйшимъ правомъ, предоставленнымъ мнѣ хартіею, не ослабляя порядка и ни одного правила нашего законодательства. Исключая законовъ, которые частно вамъ прежде были предложены, и которые теперь снова представляются на разсмотрѣніе, вы займетесь еще другими, касающимися частію моей фамиліи, частію усовершенствованія законодательства. — Финансы наши въ удовлетворительномъ состояніи. Доходъ превосходитъ обыкновенныя государственныя издержки. Мѣры, соотвѣтствующія желанію, изъявленному въ прежнемъ засѣданіи, будутъ вамъ предложены, какъ только дозволятъ того обстоятельства. — Ограниченіе торговли, которое въ другихъ странахъ сдѣлалось чувствительнымъ, имѣло слабое вліяніе на внутреннее наше благоденствіе. Въ нѣкоторыхъ странахъ мы должны жаловаться на притѣсненіе, которое постараемся облегчить; не безъ причины надѣюсь, что это прекратится и что умноженіе народнаго богатства повсюду обезопаситъ благосостояніе народа.— Чтобы ускорить этотъ счастливый результатъ и Франціи доставить преимущества, которыя обѣщаютъ ей успѣхи въ просвѣщеніи и народное благосостояніе, Я сдѣлалъ распоряженіе, чтобы значительная часть публичныхъ зданій въ большемъ размѣрѣ, предложена была на ваше разрѣшеніе. Отпущенныя вами суммы для дорогъ въ западныхъ провинціяхъ измѣнили народный духъ въ сихъ странахъ и подавили зародышъ внутреннихъ раздоровъ. Въ настоящемъ засѣданіи предметомъ важнѣйшихъ предположеній будутъ: устройство дорогъ, судоходство по рѣкамъ, устройство каналовъ и гаваней, и основаніе желѣзныхъ дорогъ равно какъ памятниковъ и публичныхъ заведеній, которыя показываютъ и увеличиваютъ могущество Франціи.—Будемъ слѣдовать ММ. ГГ. этимъ путемъ; такимъ образомъ мы успѣемъ упрочить благоденствіе нашего отечества. При вашемъ содѣйствіи Я могъ его обезопасить отъ переворотовъ и, свято сохранить право нашего уложенія. Соединимъ взаимно наши усилія и съ каждымъ днемъ мы будемъ

*) Послѣдняго выраженія не было въ манускриптѣ тронной рѣчи. Король прибавилъ его, чтобъ упомянуть о сдѣланномъ вдругъ покушеніи на его жизнь.

zki przyjaźni, które od tyłu wieków łączą oba te kraje, są dzisiay na nowo przywrócone. Półwysep Pireneyski jest jeszcze dotąd niepokojony przez nieszczęsne rozterki; ważne wypadki wstrząsły jego instytucye w Madrycie i w Lisbonie, a woyna domowa nie przestała niszczyć Hiszpanii. Zawsze ściśle z Królem W. Brytanii połączony, wykonywam daley traktat poczwórnego przymierza z skruputalną wiernością i stosownie do ducha, w którym został zawarty. Życzę jak nayszczerzey utrwalenia tronu Królowey *Izabelli II*, i spodziewam się, że Monarchia konstytucyyna przezwycięży niebezpieczeństwa, które jey zagrażają. Ale winszuję sobie, żem zachował Francyą od ofiar, których wielkość nie dałaby się wyliczyć, i od skutków niewyrachowanych wszelkiego zbroynego wmięszania się do wewnętrznych interessów Półwyspu. Francya zachowuje krew dzieci swoich dla własney swey sprawy i kiedy jest przyprowadzoną do bolesney konieczności powołania ich do rozlania jey dla obrony kraju. Francuzi nie idą do bitwy, tylko pod własnemi świetnemi chorągwiami.—Doznaliśmy w Afryce strat bolesnych. Dotknęły one nader serce moje. Drugi móy syn podzielał, tak jak dawniey brat jego, cierpienia i niebezpieczeństwa naszych walecznych żołnierzy. Jeśli skutek nie odpowiedział ich usiłowaniom, waleczność ich przynaymniey, wytrwałość i zadziwiające poświęcenie się utrzymały godnie honor chorągwi naszych. WPanowie bez wątpienia życzycie razem ze mną zabezpieczyć w Afryce woysku naszemu przewagę, którą mieć powinno, a posiadłościom naszym zupełne bezpieczeństwo.— Życie moje zagrożone było przez zamach; Opatrzność odwróciła cios przeciw mnie wymierzony. Dowody przywiązania, któremi mię Francya otoczyła, i któremi mię WPanowie właśnie znowu otaczacie *), są naydroższą nagrodą prac moich i mojego poświęcenia się. Usiłowanie powstania, równie nierozsądne, jak zbrodnicze, zdziwiło przez kilka chwil wielkie miasto, którego spokoyności nawet naruszyć nie zdołało. Posłużyło jedynie do tego, aby we właściwém świetle okazać wierność naszego walecznego woyska, i dobrego ducha ożywiającego mieszkańców.— Bezsilność tylu zbrodniczych zamachów osłabia nareszcie namiętności, i rozbraja ich zuchwałość. Czas uprzątnął już nie jednę nienawiść, i z każdym dniem przynosi ulgę obowiązkom, jakie okoliczności na móy Rząd włożyły.— Mogłem iść za życzeniem serca mego, przebaczając ludziom, których prawo skazało na karę; lecz tylko zająłem się témi, którzy władzę prawa uznali. Mniemałem, iż jedynie w takim sposobie mogę użyć naydroższego prawa, nadanego mi przez ustawę, nie osłabiając żadney rękoymi porządku, żadney zasady prawodawstwa naszego. Oprócz praw dawniey WćPanom przełożonych, a teraz jeszcze pod obrady przyyyść mających, zaymiecie się jeszcze kilku innemi, tyczącemi się częścią rodziny mojey, częścią uzupełnienia prawodawstwa naszego. Skarb nasz jest w stanie naybardziey zadowalającym. Dochody przewyższają zwyczayne wydatki krajowe. Śrzodki odpowiadające życzeniu, oświadczonemu na przeszłém posiedzeniu, mają bydź WćPanom przełożone, skoro okoliczności tego dozwolą.—Zmnieyszenie handlu, jakie się w innych krajach czuć dało, miało wpływ, lecz słaby, na wewnętrzną naszą pomyślność. Wypada nam ubolewać nad uciskami w niektórych mieyscach; usiłować będziemy zmnieyszyć je, i mam przyczynę spodziewać się, że będą tylko przemijającemi i że powiększenie bogactwa narodowego zapewni wszędzie dobro narodu.—Dla przyśpieszenia tak szczęśliwego wypadku, i zjednania Francyi korzyści, jakie postęp umiejętności i pomyślność narodowa jey obiecują, rozporządziłem, aby pewną liczbę znacznych budowli publicznych podano WPanom do roztrzygnienia. Uchwalone fundusze na gościńce w zachodnich prowincyach zmieniły już ducha mieszkańców w tamecznych okolicach i wytępiły zaród niesnask cywilnych. Na teraźnieyszém posiedzeniu, robienie gościńców, spławy na rzekach, rżnięcie kanałów, budowa portów i kolei żelaznych, oraz stawianie pomników i zakładanie instytutów publicznych, wielkość Francyi dowodzących i powiększających, będą przedmiotem ważnych projektów. Postępuymy daley, Mości Panowie, tą drogą, a tak potrafimy szczęście kraju naszego trwale utwierdzić. Wsparty szczerém WPP. współdziałaniem, zdołałem go ochronić od nowych zawichrzeń i ocalić dobro ustawy naszey. Łączmy coraz bardziey usiłowania nasze, a z dniem każdym uyrzymy powiększenie i wzmocnienie porządku i pomyślności, oraz pozyskanie wszelkiego dobra, do jakiego może mieć prawo kray, używający pokoju pod opieką narodowego Rządu.“

*) Tego ostatniego wyrażenia niema w rękopisie mowy tronowey. Król dodał go czyniąc tym sposobem wzmiankę o świeżym na siebie zamachu.

убѣждаться, что порядокъ и благосостоянїе умножаются и утверждаются съ прїобрѣтенїемъ всѣхъ выгодъ, которыя должна имѣть свободная страна, гдѣ водворенъ миръ подъ защитою народнаго Правительства.“

Снова громозвучное одобренїе раздалось по всюду, когда Король окончилъ чтенїе. Замѣтили, что Монархъ съ особенною выразительностїю читалъ то мѣсто, гдѣ говорится, что онъ радуется, что не принялъ вооруженнаго посредничества въ Испанскихъ дѣлахъ; это мѣсто впрочемъ принято собранїемъ съ особеннымъ удовольствїемъ. По окончанїи тронной рѣчи Министръ Внутреннихъ Дѣлъ объявилъ, что засѣданїе открыто и Хранитель большой печати принялъ присягу отъ Депутатовъ, избранныхъ со времени послѣдняго засѣданїя.

— Открытїе Палатъ ознаменовано однимъ происшествїемъ, подобно тому, какъ было въ 1832 году. Снова сдѣлано было покушенїе на жизнь Короля. Монархъ тотчасъ послѣ 1 часа оставилъ Тюльери и едва экипажъ его переѣхалъ мостъ *Людвика XVI*, какъ въ него сдѣланъ выстрѣлъ изъ пистолета. Его Величество наклонился прямо къ каретнымъ дверцамъ, чтобы привѣтствовать народъ и національную гвардїю, которые встрѣтили Его возгласомъ: „Да здравстуетъ Король!“ Хотя убїйца стоялъ въ шести шагахъ за рядами національной гвардїи, впрочемъ въ Короля не попалъ. На биржѣ говорили, что пуля ранила Генерала, который ѣхалъ на ряду съ экипажемъ. По вѣрнѣйшимъ извѣстїямъ пуля ни въ кого не попала; разбила только окно въ каретѣ и Герцоги *Орлеанскїй* и *Немурскїй* обломками стекла легко ранены въ лице. Этотъ выстрѣлъ произвелъ большое движенїе въ народѣ и при первомъ замѣшательствѣ убїйца могъ бы кажется ускользнуть, еслибъ офицеръ національной гвардїи и городской гвардеецъ не бросились на него и не схватили его. Четыре молодыхъ человѣка стоявшїе вблизи, также схвачены и отданы подъ стражу въ Тюльери. Убїйца молодой человѣкъ отъ 18 до 20 лѣтъ. При этомъ роковомъ выстрѣлѣ онъ ранилъ себя въ лѣвую руку. До сихъ поръ онъ не хотѣлъ открывать своего имени.— При немъ найденъ другой заряженный пистолетъ. Касательно остальныхъ 4 арестантовъ думаютъ, что они ие участвовали съ нимъ. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, Префектъ Полицїи Г. *Жоли*, и два Полицейскихъ Коммисара прибыли въ арестантскую, чтобъ сдѣлать допросы убїйцѣ. Онъ не отвѣчалъ ни на одинъ предложенный ему вопросъ. Послѣ сего злодѣйскаго покушенія, многїе умоляли Короля возвратиться въ Тюйльери и не присутствовать при открытїи Палатъ, но Его Величество не согласился на это и приказалъ продолжать путь. Весьма замѣчательнымъ показалось, что именно на томъ самомъ мѣстѣ, откуда сдѣланъ выстрѣлъ, солдаты національной гвардїи стояли очень не плотно и что за нѣсколько секундъ передъ выстрѣломъ оказалось нѣкоторое движенїе въ этой сторонѣ. Офицеръ національной гвардїи схватившїй убїйцу, есть вексельный Агентъ *Гуссе*. Въ 5 часовъ по полудни всѣ Министры, Перы, Депутаты и. т. д. собрались въ Тюйльери для принесенїя поздравленїй Королю съ чудеснымъ избавленїемъ отъ угрожавшей опасности. Всѣ посты удвоены и мночисленные патрули обходятъ городъ. — Утверждаютъ, что полиція заблаговременно воспрепятстовала второму покушенїю.

(*A. P. S. Z.*)

28 го Декабря.

Сегодня по утру Королева съ Принцессами своими дочерьми, отправилась въ церковь Св. Роха, для принесенїя благодаренїя Всевышнему за сохраненїе жизни ея супруга.

— Здѣшнїе журналы сегодня почти исключительно заняты вчерашнимъ покушенїемъ на жизнь Короля, и многїе изъ нихъ не оставили даже и столько мѣста, чтобъ сказать нѣсколько словъ о тронной рѣчи. *Монитеръ* пишетъ слѣдующее о вчерашнемъ происшествїи: „Экипажъ Короля проѣзжалъ возлѣ воротъ Тюйльерїйскаго дворца, какъ сдѣланъ былъ выстрѣлъ изъ ружья; тотчасъ всѣхъ взоры съ опасенїемъ обратились къ Королю, но вдругъ успокоились, узнавъ по движенїямъ Короля, что онъ не вредимъ. Пуля пролетѣла мимо груди Короля, пробила оконное стекло въ задней стѣнѣ экипажа въ промежуткѣ между Герцогомъ *Немурскимъ* и Принцемъ *Жоанвильскимъ*. Герцоги *Орлеанскїй* и *Немурскїй*, оконнымъ стекломъ нѣсколько ушибены. Убїйца тотчасъ схваченъ. Это былъ молодой человѣкъ отъ 22 до 23 лѣтъ; найденъ также при немъ и пистолетъ, служившїй ему для совершенїя преступленїя.“

— Три уже дня Англїйская почта не приходитъ въ Парижъ; этого случая не помнятъ съ давняго времени.

— Іоаннъ Францискъ *Менье*, имя убїйцы.— *Менье* не открылъ самъ своей фамилїи, но о немъ узнали

Wielkie radośne okrzyki dały się mocno słyszeć, gdy Król skończył mowę. Uważano, iż Monarcha dobitnie wyrzekł ustęp, w którym oświadcza, iż winszuje sobie, że nie przedsięwziął zbroyney interwencyi w sprawie hiszpańskiey; który-to ustęp zgromadzenie przyjęło z wielkiém zadowoleniem. Po skończoney mowie z tronu, Minister Spraw Wewnętrznych ogłosił posiedzenie za rozpoczęte, a Wielki Pieczętarz przyjął przysięgę Deputowanych, obranych po ostatniém posiedzeniu.

— Teraźnieysze zagajenie Izb odznaczył wypadek, podobny do tego, jaki był w r. 1832. Uczyniono nowy zamach na życie Króla Jmci. Monarcha zaraz po godzinie 1 wyjechał z Tuilleriow, i ledwo minął most *Ludwika XVI*, gdy z pistoletu do niego wystrzelono. Król Jmć kłaniał się właśnie oknem powozu, dziekując ludowi i gwardyi narodowey za okrzyki. *Niech żyje Król!* Chociaż zbrodniarz stał tylko o 6 kroków od powozu za szeregiem gwardyi narodowey; nie trafił jednak Króla Jmci. Na giełdzie zapewniano, iż kula raniła pewnego Jenerała, jadącego konno przy powozie. Lecz podług niewątpliwych wiadomości, nikogo nie raniono. Kula roztrzaskała okna powozu, a Xiążęta *Orléans* i *Nemours* mają bydź lekko skaleczeni na twarzy kawałkami szkła. Wystrzał ten sprawił natychmiast wielkie wrażenie, i w pierwszey chwili zbrodniarz mógłby podobno umknąć, gdyby oficer gwardyi narodowey i żołnierz straży mieyskiey nie przyskoczyli do niego, i nie aresztowali. Aresztowano także 4 młodzieńców, stojących w blizkości, i zaprowadzono do straży w Tuilleriach. Zbrodniarz ma lat 18 do 20. Słychać, iż przy wystrzeleniu ranił się w lewą rękę. Dotąd niechciał wymienić naźwiska swego. Znaleziono przy nim drugi nabity pistolet. Zdaje się, iż 4 inni aresztowani młodzieńcy nie są jego wspólnikami. Minister Spraw Wewnę., Prefekt Policyi, P. *Joly*, i dway kommisarze policyi udali się do straży, celem badania zbrodniarza. Nie odpowiedział na żadne czynione zapytanie. Po tym zbrodniczym czynie wiele osób zaklinało Króla, aby wrócił do Tuilleriow i osobiście nie zagajał Izb; lecz Monarcha nie przyjął tych przełożeń, i kazał daley jechać. Naywięcey uderzającém było to, że w tém mieyscu zkąd pochodził wystrzał, bardzo mało gwardzistów narodowych było w szeregu, i że kilką sekundami przed wystrzałem, w tey stronie pewne okazało się poruszenie. Oficer gwardyi narodowey, który aresztował zbrodniarza, jest ajentem wexlowym i nazywa się *Housset*. O godzinie 5-tey po południu, wszyscy ministrowie, parowie, deputowani i t. d. zebrali się w Tuilleriach celem powinszowania Królowi Jmci, iż znowu uniknął niebezpieczeństwa. Wszystkie straże podwojono i liczne patrole chodzą po mieście.—Zapewniają, iż policya wcześnie przeskodziła drugiemu zamachowi. (*A.P.S.Z.*)

Dnia 28.

Dzisia rano Królowa z Xiężniczkami córkami udała się do Kościoła Sw. Rocha, dla zaniesienia dziękczynnych modłów Naywyższemu, za zachowanie życia jey małżonka.

— Dzienniki tuteysze wyłącznie prawie zajęte są dzisia wczorayszym zamachem na życie Króla, niezostawując nawet tyle mieysca, ażeby go poświęcić kilku wyrazom mowy z tronu. *Monitor* w następujący sposob opisuje wypadek wczorayszy: „Pojazd Królewski właśnie przechodził, mimo bramy ogrodu Tuilleryów, gdy dał się słyszeć wystrzał z broni ognistey; wszystkich oczy z obawą zwróciły się natychmiast ku Królowi, i w momencie się uspokojono, gdy z poruszeń Monarchy poznano, iż niezostał trafiony. Kula przeszła około samych piersi Króla, a nawet rozbiła okienko z tyłu pojazdu pomiędzy Xięciem *Némours* i Xięciem *Joinville*. Xiążęta *Orleans* i *Nemours* szczątkami szkła lekko poranieni zostali. Morderca natychmiast zatrzymany został. Jest to młodzieniec od 22 do 23 lat mający, znaleziono takož przy nim pistolet, który mu służył do spełnienia zbrodni.”

— Od dwóch dni nieprzybyła do Paryża żadna poczta angielska; jest to przypadek jaki się od wielu lat nie zdarzył.

—Jan Franciszek *Meunier* jest imie mordercy.—*Meunier* niewyznał sam swojego naźwiska, ale raczey przez

посредствомъ очныхъ ставокъ. *Менье*, какъ говорятъ занимался работою у сѣдельнаго мастера, и воспламенилъ воображеніе, чтеніемъ республиканскихъ сочиненій. Дядя *Менье* будто достаточный человѣкъ, и потому преступникъ не будетъ находиться въ ограниченномъ положеніи. Арестованы также еще одна или двѣ особы, подозрѣваемыя въ соучастіи.

29-го Декабря.

Вчера Король въ тронной залѣ, окруженный 3-мя старшими сыновьями, принималъ Депутацію Кассаціоннаго суда, счетнаго суда, Королевскаго суда, института, медицинской школы, политехнической школы и городскаго совѣта. Потомъ Его В-ву приносили поздравленіе, находящіеся въ Парижѣ Маршалы и Генералы, и вечеромъ съ тою же цѣлію отправилось въ Тюйльери множество чиновниковъ и Офицеровъ разныхъ степеней.

— Парижскій Архіепископъ въ прошедшую ночь въ слѣдствіе сильной простуды очень заболѣлъ; и потому не могъ отправиться ни къ Королю ни совершать церковнаго молебствія.

— Въ 7 отдѣленіи Палаты Перовъ, по его образованію, наименована еще вчера коммиссія, для составленія адресса въ отвѣтъ на тронную рѣчь; она состоитъ изъ слѣдующихъ 7 членовъ: Графа *Роа*, *Таше*, *Бастаръ*, *Ко*, Филипа *Сегюра*, Г-на *Барте* и Г. *Жиро*.

— Во вчерашнемъ извѣстіи о послѣдовавшемъ въ въ Палатѣ Депутатовъ выборѣ Г-на *Дюпеня* въ Президенты, показано число голосовъ въ его пользу. Общее число присутствующихъ Депутатовъ простирается до 307. Изъ нихъ въ пользу Г. *Дюпеня* было только 188; остальные раздѣлены между Гг. *Юманомъ*, *Лафиттомъ*, *Руилье-де-Фонтенъ*, *Бедошъ*, *Жакемино*, *Роіе-Колларъ*, Б. *Делессеромъ* и проч. По объявленіи Г. *Дюпеня* Президентомъ, началась вторая балатировка, касательно выбора 4 Вице-Президентовъ.

— Говорятъ, что когда *Менье* привели въ арестантскую, нѣкто дѣлалъ ему упреки въ его преступленіи и спросилъ его, ужели онъ при томъ не вспомнилъ о своихъ родителяхъ и прочихъ своихъ родственникахъ? *Менье* будто отвѣчалъ такъ: „Я это долженъ былъ сдѣлать; я N. 2." Когда ему отвѣчали, что N. 3 можетъ быть не имѣлъ бы такой смѣлости, онъ сказалъ: „Тогда могъ быть N. 4."

— *Журналъ Пренiй* замѣчаетъ сегодня, что сынъ убитаго машиною *Фіески* Маршала *Мортье*, также ѣхалъ возлѣ самаго Королевскаго экипажа, и подверженъ былъ большой опасности.

— Здѣшніе журналы увѣдомляютъ что Папа опасно боленъ.

— И сегодня также нѣтъ еще Англійской почты, такъ, что уже 4 дня не получаемъ извѣстій изъ этой страны.

— Министерскій вечерній журналъ содержитъ слѣдующую телеграфическую депешу изъ Байонны отъ 22 ч.: „При Бильбао до 22 ч. не произошло ничего новаго. Карлисты занимали позицію противъ Генерала *Эспартеро*, укрѣпленную осадными орудіями. *Але* съ войскомъ отъ 4 до 5,000 чел. прибылъ въ Ону; дивизія Генерала *Гомеса* оставалась въ Ордуньи для наблюденія *Але*."

— На сегодняшней биржѣ носились слухи о предстоящей перемѣнѣ Министерства, которые вредное произвели вліяніе на курсъ.

30-го Декабря.

Король давалъ вчера частную аудіенцію Греческому Посланнику Генералу *Колетти*, и принялъ отъ него письмо о бракосочетаніи Короля съ Принцессою Амаліею *Ольденбургскою*.

— Вчера по утру въ Тюйльерійской придворной церкви, совершено молебствіе о благополучномъ спасеніи Короля.

— *Galignanis Messenger* опровергаетъ распространенные въ Парижѣ слухи о смерти Англійскаго Короля.

— Вчера въ Французской Академіи происходилъ выборъ одного члена на мѣсто умершаго Г-на *Ренуаръ*. Кандидаты были: Гг. *Минье*, Казиміръ *Бонжуръ*, Викторъ *Гюго* и *Паризе*; изъ нихъ первый одержалъ побѣду.

— Снѣгъ выпалъ въ такомъ количествѣ, что остановилъ ходъ почты, которая и сегодня (пятой день) не прибыла. Слышно что снѣгъ между Дувромъ и Кентербури, выпалъ на нѣсколько фут. глубиною.— Также и съ Испанскихъ границъ два уже дня нѣтъ прямыхъ извѣстій, и потому ничего вѣрнаго не извѣстно о судьбѣ Бильбао. Вторично распространившійся слухъ, что городъ сей взятъ Карлистами, ни малѣйшаго не находитъ вѣроятія. (*A.P.S.Z.*)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 23-го Декабря.

По донесеніямъ *Morning-Herald*, Графъ *Поццо ди Борго*, если опять не будетъ страдать подагрою,

naoczne stawienie, dowiedziano się o niém. Mówią, że *Meunier* pracował u siodlarza, i zapalił sobie umysł przez czytanie pism republikańskich. Stryj *Meunier'a* ma bydź majętnym człowiekiem, a więc przestępca niebędzie się znaydował w ograniczoném położeniu. Zatrzymano jeszcze jedną lub dwie osoby, podeyrzane o wspólnictwo w zbrodni.

Dnia 29.

Wczora o południu w sali tronowey Król otoczony 3 starszemi synami przyymował Deputowanych Sądu Kassacyynego, Izby Obrachunkowey, Sądu Królewskiego, Instytutu, szkoły medyczney, szkoły poly techniczney i Rady mieyskiey. Potém składali powinszowania Królowi wszyscy obecni w Paryżu Marszałkowie i Jenerałowie, a wieczorem w tymże celu, mnóstwo Urzędników i Oficerów różnych stopni, udało się do Tuilleryow.

— Arcy-Biskup Paryski, przeszłey nocy skutkiem wielkiego przeziębienia mocno zachorował i przez to nie mógł bydź ani u Króla, ani celebrować w Kościele.

— Po otworzeniu 7 bióra Izby Deputowanych nastąpiło w nim wczora jeszcze mianowanie Komissyi do ułożenia adressu, jako odpowiedzi na mowę z tronu; składa się ona z następujących 7 członków: Hrabi *Roy*, *Tacher*, *Bastard*, *Caux*, Filippa *Segur*, P. *Berthe* i P. *Girod*.

— We wczorayszém doniesieniu o wyborze w Izbie Deputowanych P. *Dupin* na Prezydenta, wymieniona jest liczba na jego stronę głosow. Ogólna liczba obecnych deputowanych dochodzi do 307. Z tych jednak P. *Dupin* otrzymał tylko 188; pozostałe rozdzieliły się pomiędzy PP. *Humann*, *Laffitte*, *Rouillé-de-Fontaine*, *Bédoch*, *Jaqueminot*, *Royer-Collard*, B. *Délessert* i innemi. Gdy P. *Dupin* obwołany został Prezydentem, nastąpiło drugie głosowanie, celem obrania 4 Vice-Prezydentow.

— Mówią, że gdy *Meunier* przyprowadzony został do Conciérgerie, uczynił mu ktoś zarzut względem zbrodni jego, i zapytał go, azali przytém nie wspominał on na swych rodziców i dalszych swych krewnych? *Meunier* miał na to odpowiedzieć: „Wiedziałem o tém; że jestem N. 2." Gdy mu na to odpowiedziano, że N. 3 możeby niemiał takiey odwagi, odpowiedział: „Wtenczas byłby N. 4 ty."

— *Dziennik Rozpraw* donosi dzisia, że syn zabitego machiną *Fieschiego* Marszałka *Mortier*, również jechał blizko samego pojazdu Królewskiego i wystawiony był na wielkie niebezpieczeństwo.

— Dzienniki tuteysze donoszą o niebezpieczney chorobie Papieża.

— I dzisia nawet nie przybyła jeszcze poczta angielska, tak, że od czterech dni nie mamy wiadomości z tego kraju.

— Ministeryalny dziennik wieczorny zawiera następującą depeszę telegraficzną z Bayonny pod d. 24: „Pod Bilbao do d. 22 nic nowego nie zaszło. Karoliści zaymowali stanowisko, zabezpieczone działami, na przeciw Jenerała *Espartero*. *Alaix* ze 4 do 5000 ludzi przybył do Ona; dywizya Jenerała *Gomez* pozostała w Orduña dla postrzegania Alaix."

— Na dzisieyszey giełdzie biegały pogłoski o blizkiey zmianie ministeryalney, które szkodliwy wpływ na kurs wywarły.

Dnia 30.

Król udzielił wczora Posłowi Greckiemu, Jenerałowi *Coletti* audyencyą prywatną i przyjął od niego list, zawiadamiający o zaślubieniu Króla *Ottona* z Xiężniczką *Amalią* Oldenburską.

— Wczora rano w kaplicy Tuilleryów odśpiewano uroczyste Te Deum, za szczęśliwe ocalenie Króla.

— *Galignani's Messenger* zaprzecza rozszerzoney w Paryżu pogłosce o śmierci Króla Angielskiego.

— Wczora w Akademii francuzkiey, odbywał się wybor członka na mieyscu zmarłego P. *Renouard*. Kandydatami byli: P. *Mignet*, Kazimierz *Bonjour*, Victor *Hugo* i *Pariset*, z których pierwszy odniosł zwycięztwo.

— Snieg wypadł w tak wielkiey massie, iż bieg poczty wstrzymanym został. Naywięcey zastanawiającém jest długie nieprzybycie poczty angielskiey, która i dzisia po raz piąty nieprzyszła. Słychać, iż pomiędzy Dover i Canterbury śnieg na kilka stop głęboki. Również i od granic Hiszpańskich od dwóch dni niema prostych wiadomości i nic pewnego niewiadomo o losie Bilbao. Powtórnie rozszerzona pogłoska, iż to miasto przeszło we władzę Karolistów, nieznayduje wiary.

Brytania Wielka i Irlandya.

Londyn, dnia 23-go Grudnia.

Hrabia *Pozzo-di-Borgo*, podług doniesień *Morning Herald*, jeśli znowu niebędzie cierpiał na podagrę,

намѣренъ 17-го Января возвратиться въ Англію; слышно, что нынѣшній Россійскій уполномоченный при здѣшнемъ Дворѣ, Баронъ *Мальтицъ*, еще нѣкоторое время останется Совѣтникомъ при здѣшнемъ Россійскомъ посольствѣ.

— Король опять началъ страдать подагрою, и потому вчера долженъ былъ оставить обыкновенную свою прогулку. Также и Королева въ слѣдствіе простуды принуждена опять невыходить изъ комнатъ. Впрочемъ болѣзнь Ихъ Величествъ незначительна, ибо вчера въ Брейтонскомъ замкѣ былъ обѣдъ, къ которому Король пригласилъ Кабинетъ - Министровъ, съ коими прежде Е. В-во имѣлъ тайное совѣщаніе. Французскій Посланникъ Графъ *Себастіани*, на 6 недѣль выѣзжающій въ Парижъ, представлялся Королю.

— Письма отъ Маркиза *Лондондерри* изъ Ст. Петербурга увѣдомляютъ, что онъ съ супругою, по причинѣ наступившаго тамъ холода, были нѣсколько нездоровы, и что 20 Января предполагали ѣхать въ Берлинъ.

— *Globe* увѣдомляетъ, что Португальское Правительство издало много постановленій въ пользу Англійской торговли въ Лиссабонѣ, а между прочимъ одно, по которому привозная пошлина уменьшена для Англійскихъ кораблей, и второе, по которому постановленія отъ 18-го Апрѣля 1834, до сихъ поръ касающіяся только Лиссабона и Порто, распространены будутъ на всѣ порты Королевства.

— Лордъ *Мельбурнъ* два уже дня боленъ.

— Мадрасскія газеты отъ 17-го Сентября увѣдомляютъ, что Мадрасскій Епископъ, многихъ тамошнихъ уроженцевъ изъ высшаго класса привелъ въ католическую вѣру. Корабль *Малабаръ* доставилъ сюда извѣстія изъ Бомбая. Они не сообщаютъ ничего политически важнаго, а только жалуются на большіе убытки въ Индійскомъ морѣ. (*A.P.S.Z.*)

Италія.

Туринъ, 21-го Декабря.

Торговыя отношенія между Испаніею и Сардиніею теперь формально прекращены, по крайней мѣрѣ Мадритское Правительство предприняло мѣры, которыя почти равняются запрещенію входа Сардинскихъ кораблей въ Испанскіе порты. Это большое зло, которое можетъ довести до совершеннаго несогласія между Мадритскимъ и Туринскимъ дворами, ибо въ Генуѣ очень не довольны поступками Мадритскаго Кабинета и приступаютъ къ ограниченіямъ. Однако до сихъ поръ еще не рѣшились на то для высшихъ политическихъ видовъ; но какъ скоро устроятся дѣла, то вѣроятно незадолго послѣдуетъ энергическое объясненіе со стороны Сардиніи. (*A.P.S.Z.*)

Некрологъ.

Октября 3-го дня истекшаго 1836 года, скончался Его Сіятельство Предводитель Люцинскаго Уѣзда, Кавалеръ ордена *Св. Владиміра* и Почетнаго Легіона, Графъ Викентій *Бржостовскій* Капитанъ б. Польскихъ войскъ. Извѣщая публику о семъ печальномъ случаѣ, желаемъ почтить память гражданина, котораго въ общественной и частной жизни рѣдкія украшали качества.

Блаженной памяти Графъ Викентій *Бржостовскій* родился 1784 г. Первые лѣта своей юности провелъ онъ сперва въ военной Россійской службѣ, а послѣ въ Польской: въ 1814 г. возвратясь къ спокойной домашней жизни, онъ предался совершенно гражданской службѣ и добродѣтелямъ частной жизни. Въ этотъ къ сожалѣнію непродолжительный, осьмадцатилѣтній промежутокъ времени, онъ показалъ себя добродѣтельнымъ и нѣжнымъ отцомъ семейства, доброжелательнымъ родственникомъ, вѣрнымъ другомъ, услужливымъ сосѣдомъ, милостивымъ господиномъ, безпристрастнымъ чиновникомъ; однимъ словомъ, онъ былъ почтенный по своимъ качествамъ мужъ, окруженный уваженіемъ и почтеніемъ всѣхъ тѣхъ, которые его знали въ теченіе жизни, а теперь истиннымъ прискорбіемъ, воздаютъ его похвальнымъ качествамъ должную признательность.

12-го числа истекшаго Октября, въ приходской Люцинской церкви, бренные его останки почтены великолѣпнымъ погребеніемъ и краснорѣчивымъ надгробнымъ словомъ Каноника Виленской Каѳедры Ксендза Людвика *Тринковскаго*. Его Превосходительство Предводитель Дворянства Витебской губерніи, Статскій Совѣтникъ и многихъ орденовъ Кавалеръ Мартинъ *Карницкій*, предводительствуя собравшимся дворянствомъ Лифляндскимъ, проводилъ останки умершаго на мѣсто вѣчнаго ихъ покоя, куда они, на плечахъ друзей покойнаго, съ почестью были отнесены. Доказательство сего уваженія къ покойному Графу *Бржостовскому*, будетъ услаждать горесть, въ каковой оставилъ онъ супругу, дѣтей, сродниковъ и друзей.

ma zamiar 17 Stycznia powrócić do Anglii; teraźnieyszy pełnomocnik Rossyyski przy tuteyszym dworze, Baron *Maltitz*, słychać, iż czas niejaki pozostanie jeszcze Radcą przy tuteyszém Rossyyskiém Poselstwie.

— Król znowu miał przypadek podagryczny, i dla tego musiał zaniechać wczorayszey zwyczayney swey przejażdżki. Królowa również skutkiem przeziębienia, znowu nie opuszcza pokojów. Zresztą słabość Królestwa Ich Mość nie jest znaczna, gdyż wczora w zamku Brighton był obiad, na który Król zaprosił Ministrów gabinetowych, a przedtém w ich zgromadzeniu miał radę tayną. Hrabia *Sebastiani*, który na 6 tygodni wyjeżdża do Paryża, był na pożegnaniu u Króla.

— Listy od Margrabiego *Londonderry* z S. Petersburga donoszą, iż on z małżonką, skutkiem zimney tam pory roku, chorowali nieco, i że 20 Stycznia zamyślali wyjechać do Berlina.

— *Globe* donosi, że Rząd Portugalski wiele korzystnych wydał postanowień dla handlu Angielskiego w Lisbonie, a między innemi jedno, przez które zmnieyszono cło przywozowe dla okrętów Angielskich i drugie przez które, postanowienie 18 Kwietnia 1834, tyczące się tylko Lisbony i Porto, rozciągnione będzie na wszystkie porty Królestwa.

— Lord *Melbourne* od dwóch dni już chory.

— Gazety z Madrass pod 17 września donoszą, że Biskup Madraski, wielu tamecznych krajowców z wyższey klassy nawrócił do wiary katolickiey. Okręt *Malabar* przywiózł tu wiadomości z Bombay. Niezawierają one nic ważnego politycznego, uskarżają się tylko na wielkie szkody, zrządzone na morzu Indyyskiém. (*A.P.S.Z*).

Włochy.

Turyn, 21 go Grudnia.

Stosunki handlowe między Sardynią a Hiszpanią formalnie teraz zerwane zostały, a przynaymniey Rząd Madrycki przedsięwziął środki, które równają się prawie wzbronieniu weyścia okrętow Sardyńskich do portow Hiszpanii. Jest to rzecz bardzo szkodliwa, która może doprowadzić do zupełnych nieporozumień między Madryckim a Turyńskim dworami, gdyż w Genui bardzo są niekontenci z postępowania Gabinetu Madryckiego i starają się je ograniczyć. Jednakże dla wyższych widokow politycznych, niezdetermin wano się jeszcze na to, lecz skoro tylko rzeczy przyydą do porządku, tedy niezawodnie nastąpi energiczne oświadczenie się ze strony Sardynii. (*A.P.S.Z.*)

Nekrolog.

Dnia 3 Października, zeszłego 1836 roku, przeniosł się do wieczności Jaśnie Wielmożny Hrabia Wincenty *Brzostowski*, Kapitan b. Woysk Polsk. Marszałek Powiatu Lucyńskiego, Kawaler Orderu S. Włodzimierza i Legii Honorowey. Podając to smutne zdarzenie do publiczney wiadomości, pragniemy uczcić pamiątkę życia obywatela tego, którego rzadkie przymioty w publicznym i prywatnym zawodzie zdobiły.

S. P. Hrabia Wincenty *Brzostowski* urodził się 1784 r. Pierwsze lata swey młodości, w służbie woyskowey Rossyyskiey; a poźniey Polskiey przepędził; wróciwszy 1814 r. w domowe zacisze poświęcił się całkiem usługom obywatelskim i cnotom domowym. Krótki, niestety! lat ośmnastu przeciąg, dał w nim poznać dobrego i czułego oyca rodziny, życzliwego krewnego, stałego przyjaciela, usłużnego sąsiada, łaskawego pana, nieskazitelnego urzędnika; jednem słowem, zacnego, w swojém położeniu męża, otoczonego szacunkiem i przychylnością tych wszystkich, którzy go za żywota znali, a teraz smutkiem rzetelnym hołd winny przymiotom jego wypłacają.

Dnia 12 zeszłego Października, w Kościele Parafialnym Lucyńskim, śmiertelne jego zwłoki uczczone zostały okazałym pogrzebem i wymównym Kazaniem Kannika Wileńskiey Kapituły X. Ludwika Trynkowskiego. Jaśnie Wielmożny Marszałek Gubernii Witebskiey, Radźca Stanu i Kawaler Orderów Marcin Karnicki, przewodnicząc, na ten smutny obchod, zebranemu licznie Obywatelstwu Inflant, assystował zwłokom zmarłego aż do mieysca wiecznego ich spoczynku, do którego, na ramionach przyjaciół, ze czcią zaniesione zostały. Dowód ten okazanego zeszłemu JW. Hr. Brzostowskiemu hołdu, słodzić będzie gorycz boleśną, w jakiey małżonkę, dzieci, krewnych i przyjaciół zostawił.

ВИЛЬНА. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Января 5 д. 1837 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. Левъ Боровскій